

ദാവീദിന്റെ രണ്ട് മുഖങ്ങൾ

എൽസി യോഹനാൻ ശകരത്തിൽ

“ദാവീദനോടു നാശ് പിഴച്ച പിഴയാ
 വിശ്വാത്തര അതാനിയേ
 നാവിനപ്പുറ മാത്മതാപ വിശിവ
 താലങ്ങു നോവിക്കവേ
 ആവിഷ്കാരമെടുത്ത പുത്തിരിയതാ
 ‘ബന്ധപത്തിയൊന്ന്’കിലും *
 ആവില്ലിനു നമുക്കു സ്വന്തനിലയിൽ
 തത്താദ്ദൃശ്യം നീങ്ങുവാൻ”.

- (51 റോ സകീർത്തനം)

ദാവീദും അബീഗയിലും –

‘സത്യ വേദപുസ്തകം: 1 ശമുവേൽ 25’

ദർശകൻ സാമുവേൽ ദൈവപ്രവക്താവാ -
 യിസ്രായേൽ ജാതിയെ പാലിക്കവേ,
 തങ്ങളെ വാഴുവാനായോരു മനന
 തങ്ങൾക്കു നൽകണമെന്ന ചൊല്ലി,
 യിസ്രായേലീശനു പ്രാഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു
 ദർശകൻ മാഖുമ ദ്രോണിയായും,
 മനനായ് സർഗ്ഗത്തിൽനിനു താൻ നേരിട്ടീ -
 മനിലിദ്രോഗിനെ വാണിടുന്നോൾ
 എന്തിനു വേണ്ടിയീ സാഹസമനാള്ളിൽ
 ചിന്തിച്ചുവെക്കിലും, കർത്തനന്ത്യം,
 ദർശകനോടായി കല്പിച്ചീയുർവ്വിയി -
 നീശനായേക്കെന വാഴിച്ചീടാൻ,
 യിസ്രായേൽ മനനായിങ്ങനെ വന്നതോ
 ‘കീഴി’ന്റെ നൃനന്നായ ‘ശൗലും’,

ഇന്നവിധം ഭൂപനായ് മാറിയ ഭാഗ്യവാൻ
ദൈവത്തെയെന്നും ഭജിച്ചു ഭക്ത്യും,
എന്നാൽ തന്റെ ജീവിത ചാക്രഭേദമണ്ഠിൽ
വന്ന ഭവിച്ചു മാറ്റങ്ങൾ പിനെ.
തന്നെ യോഗ്യത കൊണ്ടെതെ, താനിന്ന്
മനന് മക്കളമണിഞ്ഞതെന്നും,
താനാർക്കം ഭാസനല്ലെന്നള്ള ചിന്തയിൽ
താന്ത്രനെ തന്റെ ശില്പിയെന്നമായി,
ഇത്തരമുന്നാറ ചിന്തയാൽ, ഭൂപാലൻ
അത്തല്ലുണ്ടാക്കിയനർമ്മവുമായ്,
ദൈവക്കോപമുള്ളവാക്കുവാൻ തക്കപോൽ
ഭൂപതി തെറുചെയ്തൊട്ടാട്ടയിക്കാം.

(തൃടങ്ങം)